# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 15ης Δεκεμβρίου 1970*

Στην υπόθεση 31/70,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

**Deutsche Getreide- und Futtermittel Handelsgesellschaft mbH,** Kl. Johannisstraße 4, Hamburg 11,

και

**Hauptzollamt Hamburg-Altona,**

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 19 του Συμβουλίου ΕΟΚ, της 4ης Απριλίου 1962 (ABl. 1962, σ. 933 επ.),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. Lecourt, πρόεδρο, A. M. Donner και A. Trabucchi, προέδρους τμήματος, R. Monaco (εισηγητή), J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore και H. Kutscher, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: K. Roemer
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την παρούσα

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

## Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

### Σκεπτικό

1 Με διάταξη της 4ης Ιουνίου 1970 που περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Ιουλίου 1970, το Bundesfinanzhof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, διάφορα προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία και το κύρος του Κανονισμού 19 του Συμβουλίου της ΕΟΚ, της 4ης Απριλίου 1962 (ABl. 1962, αριθ. 30).

*Επί των δύο πρώτων ερωτημάτων*

2 Με το πρώτο ερώτημα ζητείται από το Δικαστήριο να κρίνει εάν ο Κανονισμός 19/1962 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επί καλαμποκιού που υπέστη βλάβη κατά τη διάρκεια της μεταφοράς λόγω της υγρασίας πριν εισαχθεί και έχασε έτσι μέρος της αξίας του πρέπει να εισπραχθεί η ίδια εισφορά όπως και επί του αβλαβούς καλαμποκιού.

Για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, ζητείται από το Δικαστήριο να κρίνει εάν ο κανονισμός είναι έγκυρος ως προς το σημείο αυτό.

3 Επειδή τα δύο ερωτήματα είναι αλληλένδετα πρέπει να συνεξετασθούν.

4 Ούτε ο κανονισμός 19 ούτε οι κανόνες περί της εφαρμογής του περιέχουν διατάξεις που να προβλέπουν ότι ο συντελεστής της εισφοράς που εφαρμόζεται σε ορισμένη κατηγορία σιτηρών μπορεί να μειωθεί, λόγω βλαβών κατά τη μεταφορά και απωλείας της αξίας που τα σιτηρά αυτά υπέστησαν πριν εισαχθούν.

Αφού τα νομοθετικά κείμενα σιωπούν, το πρόβλημα αυτό πρέπει να επιλυθεί σε συνάρτηση προς το σύστημα του κανονισμού, λαμβανομένων υπόψη των αρχών που διέπουν την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών και των στόχων που της όρισε η Συνθήκη.

5 Ο κανονισμός 19, καθώς και τα λοιπά νομοθετικά κείμενα που ιδρύουν κοινή οργάνωση γεωργικών αγορών, προέβλεψαν για την επίτευξη των στόχων που εξαγγέλλονται στα άρθρα 39 και 40 της Συνθήκης ρυθμιστικό σύστημα τιμών στον εν λόγω τομέα.

Στα πλαίσια αυτού του συστήματος, ο κανονισμός 19 θέσπισε εισφορές επί των εισαγωγών προελεύσεως τρίτων χωρών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ των τιμών που ισχύουν στην παγκόσμια αγορά και στο κράτος μέλος εισαγωγής, αντίστοιχα.

Οι εισφορές αυτές, που διέπονται από τη Συνθήκη και όχι από το εθνικό δίκαιο, εφαρμόζονται ταυτόχρονα σε όλα τα κράτη μέλη και όχι μόνο στα πλαίσια ενός, εκπληρώνουν δε ρόλο ρυθμιστικό της αγοράς, σε πλαίσιο όχι εθνικό, αλλά κοινής οργανώσεως, καθορίζονται με αναφορά σε επίπεδο τιμών που ορίζεται βάσει των στόχων της κοινής αγοράς από συντελεστή μεταβλητό που μπορεί να κυμαίνεται σε συνάρτηση με την εξέλιξη της συγκυρίας.

Κατά το γράμμα ιδίως του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 19, το ύψος της εισφοράς είναι ίσο, για κάθε προϊόν, με τη διαφορά μεταξύ της τιμής cif που ορίζεται βάσει των πλέον ευνοϊκών δυνατοτήτων αγοράς στην παγκόσμια αγορά και της τιμής κατωφλίου του κράτους μέλους εισαγωγής.

Αυτή η τελευταία τιμή ορίζεται ετησίως από τα κράτη μέλη για μια πρότυπη ποιότητα της οικείας κατηγορίας σιτηρών, ενώ η τιμή cif καθορίζεται βάσει των διεθνών τιμών που προσαρμόζονται σε συνάρτηση με τις ενδεχόμενες ποιοτικές διαφορές σε σχέση με την πρότυπη ποιότητα για την οποία ορίστηκε η τιμή κατωφλίου.

6 Από το σύστημα που θεσπίστηκε έτσι προκύπτει ότι οι εισφορές, υπολογιζόμενες βάσει σταθμισμένων αξιών και ενόψει προτύπων ποιότητας, αποτελούν τέλη κατ' αποκοπή, ανεξάρτητα από τα ατομικά χαρακτηριστικά των εισαγόμενων προϊόντων. Για το λόγο αυτό, τα προϊόντα ποιότητας κατώτερης από την πρότυπη ποιότητα υπόκεινται στην εισφορά αυτή, όπως και τα προϊόντα ανώτερης ποιότητας.

7 Οι λόγοι, για τους οποίους η κατάσταση ενός εμπορεύματος βρίσκεται κάτω από την πρότυπη ποιότητα δεν επιδρούν στους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή της γενικής εισφοράς στο εμπόρευμα αυτό.

Πράγματι, τα προϊόντα που υπέστησαν βλάβη πριν εισαχθούν και έχασαν, γι' αυτό το λόγο, μέρος της αξίας τους, μπορούν, παρά την απώλεια αυτή της αξίας, να επηρεάσουν τη γεωργική αγορά, όπως θα μπορούσαν και τα άλλα προϊόντα που έχουν ήδη απαρχής ποιότητα κατώτερη από την πρότυπη ποιότητα και τα οποία υπόκεινται, εν τούτοις, στη γενική εισφορά.

8 Η επιβολή της ίδιας γενικής εισφοράς σε προϊόντα που υπέστησαν βλάβη ή μη, ανταποκρίνεται στους στόχους που επιδιώκει το σύστημα των τιμών, το οποίο θέσπισε ο κανονισμός 19.

Ακόμη και αν δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι ο εισαγωγέας προϊόντων που υπέστησαν βλάβη κατά τη μεταφορά μπορεί, λόγω της βλάβης, να υποστεί επιβάρυνση αυξημένη σε σχέση με αυτή που θα έπρεπε να υποστεί κανονικά, η αποκατάσταση της ζημίας που απορρέει από το γεγονός αυτό δεν θα μπορούσε να αναζητηθεί σε αντίστοιχη τροποποίηση του εφαρμοστέου κατ' αποκοπή συντελεστή, που θα ήταν αδικαιολόγητη, τόσο σε σχέση με τους σκοπούς της εισφοράς, όσο και σε σχέση με τον τρόπο υπολογισμού της.

9 Ο χαρακτήρας του συστήματος των κατ' αποκοπή εισφορών που περιγράφεται ανωτέρω παρίσταται σύμφωνος με τους στόχους της Συνθήκης.

10 Επί των δύο πρώτων ερωτημάτων αρμόζει η απάντηση ότι ο κανονισμός 19, περί βαθμιαίας ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα των σιτηρών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επί του εισαγομένου καλαμποκιού που υπέστη βλάβη κατά τη μεταφορά και, για το λόγο αυτό, απώλεια μέρους της αξίας του, πρέπει να εισπραχθεί η ίδια εισφορά, όπως και επί αβλαβούς καλαμποκιού.

11 Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν στο σημείο αυτό το κύρος του κανονισμού 19.

*Επί του τρίτου ερωτήματος*

12 Το ερώτημα αυτό υποβλήθηκε από το Bundesfinanzhof μόνο για την περίπτωση αποφατικής απαντήσεως σε ένα από τα προηγούμενα ερωτήματα.

Αφού στα ερωτήματα αυτά δόθηκε καταφατική απάντηση, το τρίτο ερώτημα έχασε το αντικείμενό του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

έχοντας υπόψη τα διαδικαστικά έγγραφα,

αφού άκουσε την έκθεση του εισηγητή δικαστή, τις προφορικές παρατηρήσεις της «Deutsche Getreide- und Futtermittel Handelsgesellschaft mbH» και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 39, 40 και 177, τον κανονισμό 19 του Συμβουλίου ΕΟΚ, της 4ης Απριλίου 1962, το Πρωτόκολλο περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ, ιδίως το άρθρο 20, και τον κανονισμό διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 4ης Ιουνίου 1970 το Bundesfinanzhof της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αποφαίνεται:

**1) Ο κανονισμός 19/62 περί ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα των σιτηρών πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επί του εισαγόμενου καλαμποκιού που υπέστη βλάβη κατά τη μεταφορά και, για το λόγο αυτό, απώλεια μέρους της αξίας του, πρέπει να εισπραχθεί η ίδια εισφορά, όπως και επί αβλαβούς καλαμποκιού.**

**2) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν στο σημείο αυτό το κύρος του κανονισμού 19/62.**

DEUTSCHE GETREIDE- UND FUTTERMITTEL HANDELSGESELLSCHAFT KATA HAUPTZOLLAMT HAMBURG-ALTONA

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1970.

Lecourt Donner Trabucchi Monaco

Mertens de Wilmars Pescatore Kutscher

Λουξεμβούργο, 15 Δεκεμβρίου 1970.

Ο Γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
R. Lecourt